

כיהודי הנירדף — אלא שהתעלם כליל מן העובדה, הידועה כימעט לכל אחד, כי לפקה עצמו לא היה אלא ידימינו והעורר כנגדו של קיסר הפשע האמריקאי הנמצא כעת בארצות-הברית, וקיסרותו קיימת עד עצם היום הזה, הלא הוא מאיר לנסקי.

במציאות, היו חייו של לפקה קשורים קשר בליינתק בלנסקי, יושב-ראש סינדיקט הפשע. ויותר מכך, עובדה שאין עליה עוררין היא שמאיר לנסקי, הוא-הוא שבגד בו המסגירו למוות.

הסיפור האמיתי היה שונה, שונה מאד.

צמרת

הפשע

המיפגש

הראשון

ה שם שניתן לכונופיית לנסקי וסיגל היה באגס את מאיר. לאחר פגישות בין לנסקי, סיגל ולפקה, בביתו של לפקה, הוחלט על שיתוף-פעולה עם לוצ'יאנו, למטרת השתלטות על עיסקי ההימורים, המשקאות והאיגודים המיקצועיים ברובעים היהודיים והאיטלקיים. פגישת-הסיכום נערכה במלון פרודנט באטלנטיק-סיטי, והשתתפו בה האנשים שעתידיים היו להיות מאוחר יותר את צמרת עולם הפשע הא-

ב מציאות, שנה לאחר שהשתחרר מן הכלא, ב-1920, כרת לפקה ברית עם לנסקי. שניהם, יחד עם הפושעים היהודיים אבנר צווילמאן ואייב ריליס, כרתו ברית נוספת עם הכונופייה הסיציליאנית, בהנהגתו של לאקי לוצ'יאנו (ששמו האמיתי היה סלואטור לוקאניה) ואנשי ג'ו

גיבור ישראל לואיס "לפקה" בוכהלטר, כפי שהוא מגולם בסרטו החדש של מנחם גולן, המופק בארצות-הברית, על ידי השחקן היהודי טוני קרטיס, שהתמחה כבר בגילום תפקידי פושעים מפורסמים.

אדוניס, אלברט אנטאסיה, פרנק קוסטלו וויטו ג'נובה. המיפגש הראשון נערך בי יוזמת חלוץ הפשע כתעשייה, היהודי ארי גולד ("המוח") רוטשטיין, שהיה הראשון שהבין את האפשרויות הגדולות הטמונות בפשע, כעסק.

היו אלה שנות האבטלה הגדולות בי ארה"ב. ראשית ההתארגנות המיקצועית וניסיונותיהם של התעשיינים לשבור את הפועלים המתארגנים, באמצעות טרור.

חבורתם של לנסקי-לפקה-סיגל עסקה בי שבירת שביתות, היסול מארגני עובדים, והשתלטות על האיגודים המיקצועיים. תוך שנים אחדות השתלט לפקה על כל תעשיית הבגדים והמאפיות בניו-יורק. השתלטות זו בוצעה על ידי היסול פסי, פשוטו כמשמעו. הרציחות הפכו מיקצועיות יותר

עיסקי

הימורים

ל פקה היה אז בן 22, ולנסקי בן 19. ללנסקי היתה כבר כונופייה משלו, בה

מחסן נשק

המכונית המשוריינת המיוחדת, שהוזמנה על ידי מנהיג הפשע בשיקגו, אל קאפונה, והמכילה נוסף לגוף-פלדה וחלונות משוריינים, גם מחסן כלי-נשק. תצלום היסטורי זה צולם בשיא ימי-הפשע.

ויותר. לפקה נודע אז כראש כונופיית רצח בע"מ, שעסקה בביצוע הוצאות-להורג על בסיס עיסקי.

בשנת 1933 נעצרו במקרה אחדים מראשיה של מאפיות פשע זו, במלון פרנקוניה שבשיקגו. בין הנעצרים: סיגל, לפקה, שפירו, פיליפ קובליק ("פיל בעל-האלה", נהגו ושומר-ראשו של לנסקי), אל טייטלבוים, לואיס קראביץ ("הצל") וג'ו סטאשר — או, האחראי על עיסקי-ההימורים של לנסקי, וכיום אורח ישראלי מכובד.

הפושע

מס. 1

אך הם שוחררו במהרה. תוך זמן קצר, לאחר ביטול החוק האוסר על שתית משקאות חריפים בארה"ב, נכנסה התבורה לעיסקי-הסמים. בשנת 1935 היסלה הי מיטטרה בניו-יורק מיפעל, ששימש להפית כת אופיום להרוואין, והיה שייך ללנסקי, לפקה, יעקב קצנברג (יאשה), שפירו ואחרים. לנסקי החל חושש, וסיכם עם לפקה על פרישתו מעיסקי-הסמים המשותפים. ואמנם, כעבור שנתיים חשפה המיטטרה רשת מאורגנת, ותפסה שישה מישלוחים של הרואין, אשר נשלחו אל חבורתו של לפקה משנחאי והונג-קונג. לפקה נעצר, וכדי שיעליל להשתחרר, הורה לחברו אלברט אנטאסיה לחסל את העדים נגדו.

עניין הרשתות של לפקה הפך לנושא מיספר אחד בארה"ב. הובר כינה אותו "הפושע המסוכן ביותר בארה"ב", וטום דיואי, התובע המחוזי של ניו-יורק, נשבע כי יעלהו לכיסא החשמלי. האווירה הציבורית התלהטה, ולנסקי נאלץ לעבור לזמך מה לקובה.

מוות

ברחוב

כ די להשקיט הרחוחות הציע לנסקי ללפקה כי יסגר עצמו. אך אנטאסיה התנגד — הוא ביקש להיעזר בלפקה, כדי להפיל את שילטונם של לנסקי-לוצ'יאנו. לפקה הסתתר שנתיים רצופות, אך לבסוף הצליח לנסקי לשכנעו. באמצעות העיתונאי וולטר ווינצ'ל, כי יסגר את עצמו. איש-הביניים שייצג את לנסקי בעריכת הסכם ההסגרה בין אדגר הובר לבין לפקה היה מואי דימפלס, אשר הואשם לאחר-מכן בכך

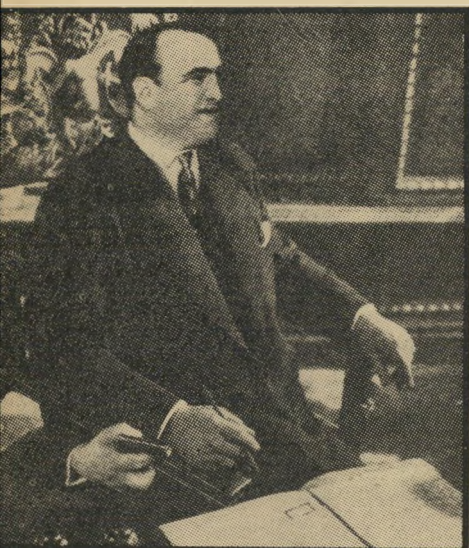
לנסקי

לא בעסק

לפקה הורשע ונידון ל-30 שנות מאסר על עיסקי הבגדים והמאפיות שלו, ואחר-כך הובא למישפט בניו-יורק. על רצח דימפלס. באגסי סיגל הואשם אף הוא ברצח המלשין. נגד לפקה העיד אל טננבאום, אך אייב ריליס, האיש שאמור היה להעיד נגד סיגל באותו מישפט, נפל באורח מיס-תורני מחלון חדרו במלון, אשר היה מוגן עליידי דלת ברזל ושישה שוטרים, זמן קצר לאחר ביקורו של לנסקי בניו-יורק.

לפקה הורשע בדיון ונידון למוות. סיגל שוחרר מחוסר הוכחות.

כך יושב לו הבמאי מנחם גולן בלוסי אנג'לס ומשכתב את היסטוריית הפשע האמריקאית, כידי הדימיון הטובה עליו. מדוע הוא עושה זאת? לו ולשותפיו בהפקת הסרט — הפיתרונים.

אל קאפונה

רבותו בפשע הצליחו שילטונות ארצות הברית להכניסו לכלא רק על עבירות מס-הכנסה — וגם אז רק אחרי ששוכנע לכך על ידי ראשי הפשע, מאיר לנסקי ולאקי לוצ'יאנו, שהבטיחו לו עונש קל.